

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 10ης Φεβρουαρίου 1988

στην υπόθεση 324/86 (αίτηση του Højesteret για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Foreningen af Arbejdsledere i Danmark κατά Daddy's Dance Hall A/S (!)

(Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεως)

(88/C 60/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 324/86, η οποία έχει ως αντικείμενο αίτηση του Højesteret προς το Δικαστήριο κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ με την οποία το εν λόγω δικαστήριο ζητεί, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Foreningen af Arbejdsledere i Danmark, ενεργούσας ως εντολοδόχου του Kim Erik Tellerup και της Daddy's Dance Hall A/S την έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 1977 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 171), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και Y. Galmot, δικαστές· γενικός εισαγγελέας· M. Darmon, γραμματέας· H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Φεβρουαρίου 1988 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 1977 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η οδηγία εφαρμόζεται σε περίπτωση κατά την οποία, βάσει μη μεταβιβάσιμης παραχωρήσεως, ο ιδιοκτήτης της επιχειρήσεως παραχωρεί την επιχείρηση σε ένα νέο παραχωρησιούχο ο οποίος συνεχίζει την εκμετάλλευσή της, χωρίς να υπάρξει διακοπή, με το ίδιο προσωπικό που προηγουμένως είχε απολυθεί κατά τη λήξη της πρώτης παραχωρήσεως.
2. Ο εργαζόμενος δεν μπορεί να παραιτηθεί από τα δικαιώματα που του παρέχουν οι επιτακτικοί χαρακτήρα διατάξεις της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ, ακόμη και αν τα δυσμενή αποτελέσματα που προκύπτουν ως προς αυτόν συνεπεία αυτής της παραίτησεως αντισταθμίζονται με πλεονεκτήματα που δεν τον θέτουν γενικώς σε λιγότερο ευνοϊκή κατάσταση. Η οδηγία δεν αντιτίθεται, εντούτοις, σε μεταβολή της σχέσεως εργασίας κατόπιν συμφωνίας με το νέο πρόσωπο που εκμεταλλεύεται την επιχείρηση, καθόσον το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο επιτρέπει τέτοια μεταβολή πέραν της περιπτώσεως μεταβιβάσεως επιχειρήσεως.

(!) ΕΕ αριθ. C 22 της 29. 1. 1987.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 9ης Φεβρουαρίου 1988

στην υπόθεση 1/87: Santo Picciolo κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (!)

(Υπάλληλος — Κρίση)

(88/C 60/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 1/87 Santo Picciolo, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την Yvette Hamilius, δικηγόρο στο Εφετείο 11, Boulevard Royal, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: ο Peter Kalbe, επικουρούμενος από τον Aloyse May, δικηγόρο Λουξεμβούργου), που έχει ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της απόφασεως την 5ης Μαρτίου 1986 του Nic Mosar, μέλους της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που περιέχει την τελική έκθεση κρίσεως του προσφεύγοντος για την περίοδο μεταξύ 1ης Ιουλίου 1981 έως 30 Ιουνίου 1983, αφετέρου, την καταβολή ποσού ενός φράγκου ως αποζημίωση, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και Y. Galmot, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: J. L. da Cruz Vilaça, γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 9 Φεβρουαρίου 1988 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(!) ΕΕ αριθ. C 32 της 10. 2. 1987.

Προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 1988

(Υπόθεση 30/88)

(88/C 60/11)

Η Ελληνική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Γιάννο Κρανιδιώτη, ειδικό γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τους Στέλιο Περράκη, καθηγητή Πανεπιστημίου, Σπύρο Ζησιμόπουλο, εμπειρογνώμονα στην Υπηρεσία Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών, και την Κατερίνα Σαμόνη, μέλος της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας Ε. Κ. του Υπουργείου Εξωτερικών, και με αντίκλητο τον Πρέσβη της Ελλάδας στο Λουξεμβούργο,

οδός Val-Sainte-Croix 117, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Ιανουαρίου 1988 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει τις τρεις αποφάσεις της Επιτροπής με τις οποίες εγκρίθηκαν στις 17 Νοεμβρίου και 10 Δεκεμβρίου 1987 σχέδια χρηματοδότησεως στα πλαίσια της ειδικής βοήθειας προς την Τουρκία.
2. Να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

α) Παραβίαση κοινοτικού δικαίου

Προκειμένου να εκτελεσθεί μια δαπάνη στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 205 της συνθήκης ΕΟΚ, θα πρέπει να υφίσταται μια βασική πράξη που να αφορά τη συγκεκριμένη δαπάνη και να αποτελεί τη νομική βάση της διενέργειας της πληρωμής. Για τη γραμμή 9632 του προϋπολογισμού του 1986 ελλείπει παντελώς μια τέτοια βασική πράξη.

β) Παράβαση ουσιαστικού τύπου

Οι αποφάσεις της Επιτροπής εκδόθηκαν βάσει κατ' αναλογία εφαρμογής των άρθρων 6 και 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3973/86 του Συμβουλίου, μολονότι ο κανονισμός αυτός δεν αφορά την Τουρκία και αποκλείεται απολύτως ή κατ' αναλογία εφαρμογή της διαδικασίας του κανονισμού αυτού για χώρες άλλες από εκείνες που ρητά μνημονεύονται σ' αυτόν και για χρηματοδοτήσεις διαφορετικές κατά περιεχόμενο και σκοπό από τα σχετικά πρωτόκολλα χρηματοδότησης και τεχνικής συνεργασίας.

γ) Κατάχρηση διαδικασίας

Η Επιτροπή ενήργησε και κατά κατάχρηση διαδικασίας διότι ενώ υπάρχει για την περίπτωση της ειδικής βοήθειας στην Τουρκία συγκεκριμένη διαδικασία έγκρισης των χρηματοδοτούμενων σχεδίων, η οποία άλλωστε έχει χρησιμοποιηθεί και στο παρελθόν για την διάθεση του μεγαλύτερου μέρους αυτής της βοήθειας, η Επιτροπή έκανε χρήση της διαδικασίας που προβλέπεται μόνο για την εφαρμογή χρηματοδοτικών πρωτοκόλλων μεσογειακών χωρών μεταξύ των οποίων δεν συγκαταλέγεται η Τουρκία. Στη διαδικασία αυτή προσέφυγε η Επιτροπή σε μια προσπάθεια υπερκερασμού των προβλημάτων τα οποία θα αντιμετώπιζε εάν ακολουθούσε τη νόμιμη και μέχρι τώρα τηρούμενη διαδικασία, κατά την οποία θα ήταν αναγκαία η συμφωνία όλων ανεξαιρέτως των κρατών μελών και, συνεπώς, η εναντίωση ενός και μόνου κράτους μέλους θα αρκούσε για να παρεμποδίσει τη λήψη της σχετικής απόφασης. Αντίθετα, με την παράνομη διαδικασία την οποία επέλεξε η Επιτροπή, δίδεται η δυνατότητα για έκδοση της σχετικής απόφασης, παρά την ενδεχόμενη εναντίωση σ' αυτή ορισμένων κρατών μελών.

δ) Αναρμοδιότητα της Επιτροπής

Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποτελούν εκτελεστικού χαρακτήρα παρέμβαση της Επιτροπής σε τομέα αρμοδιότητας του Συμβουλίου, χωρίς την προσήκουσα για το σκοπό αυτό εξουσιοδότηση του τελευταίου.

Προσφυγή των Coopérative agricole de l'Anjou et du Poitou (CEVAP), SA Spanghero, société Coopérative agricole des producteurs de viande (CAVEB), société Loirelvo, société Sovimaine, société Coopérative des éleveurs de veaux d'Armorique (COOP EVA), Coopérative des producteurs de bovins de la Creuse SA, SA Bridel, Joseph Flourez, Michel Leblond, Gérard Couteau, Jean-Pierre Bayssette et Gilbert Lhaumond κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 1988

(Υπόθεση 34/88)

(88/C 60/12)

Οι Coopérative agricole de l'Anjou et du Poitou (CEVAP), SA Spanghero, société Coopérative agricole des producteurs de viande (CAVEB), société Loirelvo, société Sovimaine, société Coopérative des éleveurs de veaux d'Armorique (COOP EVA), Coopérative des producteurs de bovins de la Creuse SA, SA Bridel, Joseph Flourez, Michel Leblond, Gérard Couteau, Jean-Pierre Bayssette et Gilbert Lhaumond, εκπροσωπούμενοι και επικουρούμενοι από τους Dubos-Pelissié-Prunier και από τη Marie-Christine Herve-Porchy, δικηγόρους Rouen, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Marc Baden, 24 rue Marie-Adélaïde, άσκησαν στις 29 Ιανουαρίου 1988 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση 87/561/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Νοεμβρίου 1987 για τα μεταβατικά μέτρα σχετικά με την επέκταση της απαγόρευσης χορήγησης ορισμένων ουσιών με ορμονική δράση στα ζώα εκμετάλλευσης (*).
- Να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Παράβαση του άρθρου 190 ΕΟΚ: η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε αιτιολογία άσχετη με τον επιδιωκόμενο σκοπό που είναι να ευνοηθούν οι τρίτες χώρες που εξάγουν προς την Κοινότητα. Τα ζώα στα οποία χορηγήθηκαν ορμόνες πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1987 θα

(*) ΕΕ αριθ. L 339 της 1. 12. 1987, σ. 70.